

vi i betydelig højere Grad kunne frigøre Hæren til at møde ved Kysterne, naar vi have faste Støttepunkter for Hæren ved København, end naar den mobile Hær uden denne Hjælp ogsaa skal paatage sig Forsvaret af København. Det er ikke for mig det afgørende, at de faste Støttepunkter blive de af Ministeren foreslaaede fremskudte Stillinger, og jeg har heller aldrig betragtet den højtærede Forsvarsministers Udtalelser saaledes, at dette for ham var et Kabinetsspørgsmaal. Det, der var det afgørende, var, at der var Støttepunkter, at der var Sikringsforanstaltninger ved København mod Landsiden, som kunde godkendes af de sagkyndige, og som kunde hindre en Overrumpling af Byen, og jeg vil tilføje, som ogsaa af Udlandet kunde betragtes som saa fyldestgørende, at vi under en Krig i vore Farvande kunde forvente, at vor Neutralitet blev respekteret. Til Løsning af den Opgave, som her foreligger, vil jeg — og jeg er overbevist om ogsaa de Medlemmer, paa hvis Vegne jeg var Repræsentant i Hærundervalget — gerne være med til at yde den højtærede Forsvarsminister Støtte, og det er mit Haab, at der maa findes Veje, hvor et Flertal kan mødes til Gennemførelsen af denne for vort Land og vort Folk saa vigtige Opgave.

P. Munch: Der var over de Bemærkninger, hvormed den højtærede Førsteminister forleden Dag fremlagde sit Lovforslag, en egen bekymret Højtidelighed, over selve Tonefaldet og ogsaa over Ordene, og noget af det samme er gaaet igen i de Betragtninger, som den højtærede Førsteminister har anstillet i Dag. Førsteministeren talte om, at nu var Tiderne saaledes i Europa, at det var paa Tide for Danmark at beskikke sit Hus. Det lød næsten som et truende Undergangsvarsel for det danske Folk, det lød i hvert Tilfælde, som om der var en Fare for Danmark, som vi i lange Tider ikke tilnærmelsesvis havde haft Sidestykke til. Det forekommer mig imidlertid, at den højtærede Førsteminister ikke har Ret i den mørke Betragtning, han saaledes gjorde gældende. Det eneste Grundlag derfor er, hvad man kunde kalde den Rustningsfeber, som findes i en Del af Europas Stater,

men jeg ser ikke, at denne Rustningsfeber rummer nogen virkelig Fare for det danske Folk, vel at mærke, hvis vi ikke her i Danmark lade os smitte netop af denne Rustningsfeber.

Man kan strides om, hvor stor Udsigten er til en Stormagtskrig — den højtærede Førsteminister fremhævede meget stærkt Muligheden derfor her i Dag. Der er dog Grund til at lægge Mærke til, at Spaamænd Europa over have spaaet denne Krig den sidste Menneskealder. Der har staaet Stridsspørgsmaal paa Dagsordenen den ene Gang efter den anden, meget større end de Stridsspørgsmaal, der i Øjeblikket volde Uro. De samme Klager over de endeløse, de umulige Militærudgifter have lydt atter og atter i den sidste Menneskealder, og alligevel er Krigsfaren forsvunden Gang efter Gang, og vi skulle ikke opgive Haabet om, at den Krigsfare, der nu tales om i dette Øjeblik, ogsaa vil svinde.

Den højtærede Minister sagde, at den Bekymring, han nærede, gjaldt de allernærmeste Aar; kom vi noget frem i Tiden, og Krigen drev over, slap vi maaske helt, men i de allernærmeste Aar var Krigsfaren først og fremmest inde. Men jeg tror, at den højtærede Minister vil lægge Mærke til, at hvis dette er Tilfældet, ville de Forslag, han nu har stillet, ingenlunde kunne hjælpe os noget i Danmark i den Henseende, thi disse Forslag ville jo først være førte ud i Livet i Løbet af 8—10 Aar, og de ville altsaa i Virkeligheden ikke træde i Kraft paa det Tidspunkt, hvor en stor Krigsfare skulde komme til at ramme det danske Folk. Men dertil vil jeg gerne føje, at selv om denne Krigsfare findes mellem de store Nationer, er det dog saaledes, at den er bleven mindre for de smaa Nationer i den sidste Tid og ikke mindst mindre for Danmark. Ved Forelæggelsen af Forslagene og ved Forhandlingen derom i Vinter udtalte den højtærede Udenrigsminister, at der var jo ikke nogen Fare for, at Stormagter skulde tænke paa Erobringskrig mod Danmark eller mod nogen Del af det danske Rige. Jeg tror, dette er Udtryk for en rigtig Betragtning. Alle Erfaringer fra en meget lang Periode af Historien vidne om, at for Erobringskrige ere Europas smaa